

Yuhuhu! Nastavljamo za iste nofće! Svadba i dan iza i dan iza toga (danas 3 u 1 ☺)
 Uh, kreće jutro, a meni još nije ni prethodno završilo ☺ Popio 4 Juicea, al nisu bili baš hladni, pojeo 2 mala peciva sa malo sira i sunke, i ajmo dalje, ko ti je kriv što si i pio, i bio u službi vozača, i organizatora, i svega ☺ Skupili smo se svi već na doručku, osim kuma i mladoženje, oni su dobili dozvolu da spavaju duže ☺ No ne puno, ubrzo smo se skompletirali i balkanski dio je krenuo prema crkvi, gdje smo čekali okupljanje Germanskog dijela svatova.

Pošto smo bili u stanju pripravnosti još od prekjuče, došli smo malo prerano pred crkvu pa smo iskoristili vrijeme za slikanje i smirivanje tenzija kod mladoženje koji se stisoooooooooooo, ko da se već nije ženio ☺

Svadba se odvija u crkvi kojoj se imena ne sjećam, ali je bilo prilično interesantno. Umalo za atrakciju sezone potrudio se Kum, koji je prvo stao sa krive strane ko da je kum mladoj, a ne mladoženji, a zatim je u pokušaju premještaja zamalo srušio veliku crkvenu svijeću, onu koja stoji na pozlaćenom svjećnjaku, Obujma cca 50 Cm,i

visine cca sa stalkom oko 2 metra ☺ Izbjego ju je za dlaku,a uzdah je prostrujao prvim redovima crkve ☺

No i to je skompletirano, održali smo svaki po svoj mali govorčić, a nekakva prevoditeljka je bila tu koja je pokušala naše sa HR i SR prevesti na Njemački i obrnuto, ali je više bila smetala nego koristila, bar ako se mene pita ☺
Na kraju jedna jako lijepa forma, dva bijela goluba, jedan za mladu, jedan za mladoženju i simbolika početka života kao jedno.

Nakon toga išla je i kutija koja stoji na podu, mlada ima jednu trakicu, mladoženja drugu i onda puste još 10 bijelih golubova ili golubica čega već. Naravno, pošto je moja nevjerojatna ljubav prema ptcama došla do izražaja i pošto sam kad je 10 čavki krenulo da kruži čučno na pod, brat se ufrko od smijeha. Kolko god lijepa ova gesta bila, mojne da mi neko na nekoj mojoj svadbi i pomišlja da ja držim čavku (Živu!) u rukama!!
Iznajmit ću brata da mi stane iza ledja, proturi ruke oko struka pa nek pušta ptice ☺
Tu se lagano kreće prema hotelu i mjestu proslave. Kolona, kao i kod nas, trubi se, svira se, prave se gluposti, a mi u autu imamo samo jednu jedinu balkansko domaću pjesmicu – Mini suknju. KATASTROFA ☺ Naime meni je zabranjeno da se petljam sa muzikom

jer navodno sam prošle godine pretjero i puštao samo balkaniš narodnjakiš pa sad to nešto nije bilo u redu i ja ne ponesem ništa sa sobom. Tako smo mini suknu čuli jedno 10 puta za redom, al smo ondastigli pred hotel konačno ☺ Tu ide lomljenje pogače, žlica slatkog, čaša vode... uglavnom malo naših običaja.

Naravno, kako smo mi bili u fenomenalnom raspoloženju još od samog dolaska u Njemačku, tako i nastavljamo u nastavku pa pred hotelom imamo mali, privatni Foto session ☺

Naravno, Cijelo vrijeme je tu i profi fotografkinja sa istetovirana četiri Asa na stopalu, u nekoj dakersko – narko varijanti, koja je tu klikkala i klikkala i škljocala, a onda sam je uhvatio nespremnu i namjestio da i ja nju škljocnem, pa se jedna zbunila ☺

Lagano se smrkavalo, fešta se polako rasplamsala a Antonio (zakupljeni svirac porijeklom iz Rijeke, antitalenat za glazbu i osjećaj za svirku) je pokušavao nekakvim šansonama i glupostima odraditi svadbu, ali niko ništa. Jedino su dvoje malih klinaca plesali i održavali atmosferu, sve dok mala nije pala i pukla glavom o pod ☺

Klinci su bili više nego slatki, a Mala Marija standardni ženski vrag...

Ili što bi moj tata reko, to se ne ući, to se rađa takovo, žensko je. Naime kasnije u toku svadbe, nosa je tata ovako ko sada, i gleda me dvogodišnje derište preko ramena i namigne mi, al ono 100% profesionalno namigivanje sa poantom «Znaš ti znaš». Dakle ja stao pa gledam, reko ako namiguju sa 2 godine, onda je jasno kolko im ne treba vjerovati ni kad imaju malo više ☺

Antonio je srećom morao na pauzu, i tu je dobio kratki brifing, naručene su neke pjesme od strane balkanskog djela publike. Kreće kolce, i prvi koji se u kolce diže je Indijac!!!!!!!!!!!!!!

Srećom pa ta naša balkanska primitivna muzika koju ja slušam i više puta sam okarakteriziran kao seljak diže crnce na noge ☺ 1-0 Balky ☺ Muzika je prešla u Balkyjjevi nadležnost djelomice, a kasnije sam spojio laptop i ja puštao muziku kako bi ljudi donekle i plesali pa smo na kraju izvukli zabavu da bude kako treba ☺

Tokom večeri pio sam Fruh, ali neki plavi koji nije onaj standardni kelnski, i tek sam pod kraj otkrio da ima u baru i bijelo pivo, Vajcen ☺ ili kako se već piše, ali nakon što sam već uzeo i standardno i... šta da se readi, uhvaćen sam u akciji ☺

Fešta je potrajala pristojno, kako to biva, počelo je osipanje oko 23h, kad su napustili feštu oni najmlađi i oni najstariji, pa redom dalje u 1,2,3 ... neki su ostali do 5... ☺
 Pogađate, oni isti kao i dan prije, samo uz dodatak Kuma i Nine. A kum ko kum, na kraju priče iz prošlogodišnjeg reporta polupo je neku čašu, i opet kum ima problem, pomakao mu se šank ☺

Tu smo negdje i otišli na spavanje. Dobro, neki su se zapricali do 7, ali to je sad detalj...

☺

Buđenje je bilo teško, a još teži mi se bilo obući ujutro onako rastavljenom od života☺

Izvrijedali me kum i Vlado, kao ne ide mi ova košuljica na ove hlaće... ☺

Dan pred nama protekao je prilično mirno, kum i ostatak rodbine imao je popodne let za povratak kući, a ja i Vladimir smo odmarali malo, uz pokoje pivce, prošetali krajem i slično. Naime mi smo imali sve spremno za ponedjeljak, German Wingz! ☺ pa smo tu malo i odmorili, ako mozemo to tako nazvati ☺ No uvece smo se spakovali i gas Aerodrom, dosli tamo malo ranije i krenuli na kaficu... ja poslo Vladimira da nadje mjesto, pošto smo nakupovali nekih gluposti, sjeli na djus ovaj put, i na kafu sa velikim crnim secerom koji se valjda na pola kile baci u kavu pa cekas danima da se nesto desi ☺

I tako popijemo mi kaficu krenemo prema izlazu, kad... meni nesto fali... Nema putovnice, nema karata za avion ☺ Kako sam narucivao kaficu tako ostavio na pultu i

otisao.... aaaaa... frka, strka, panika.... trk nazad u kafanu, a konobar se smije i daje mi sve i kaze, ma tu je, sta se brines ☺ UFFFFFF!!!!

I dobro, dovukli se konacno u Avion, i nastavak osvajanja ciljeva moze poceti. Prvo smo krenuli sa GermanWingsom, prvi let i meni i Vladi sa njima, pa zbunjenost sa time kako nema numerirana sjedala nego sjedas ko u autobusu, ko gdje stigne... a onda stize Sky bistro ☺ Mljac!

I dobro, tu malo krknemo Frit 4 day sokić, od komadića «pravog» voća, i dogegamo se do Zgba, tu nas sačeka Ivan, preuzmemo auto i palimo odma rapidno dalje bez većeg gubljenja vremena, jer cilj 2 je postavljan! LJUBLJANA! ☺

I tako vozamo se vozamo, pretičemo sve redom, kad proletim ja pored jednog, a čini mi se nešto čudan.... usporim na 80, bacim se desno i čekam ga par minuta... kad ono...

E pa Jebiga do ljubljane ☺

Došli u Lajbah, tamo Gule čeka ko zapeta puška, prošetali gradom, a ono gradski svirci, cice plešu, standard, evropa, griju ulice... ma Ljubljana, zakon ko i inače. I kud ćemo i šta, kaže Gule, ajmo fino na čevape, prave bosanske ☺ i odemo mi, kad ono... u centru Slovenije, krkana ljudi moji, skoro najbolja u gradu ☺

Okrepčevapnica Harambaša 10 u pola, sa kajmakom. Čebule nešto ni blo ☺

A onda naručimo tursku kaficu, kad stiže, filiđančić, pravi bakreni, odličan rahatlokum i Sarajevska Drina, pa ko voli nek izvoli ☺ tu upada stari dobri Jugonostalglični komentar

«Jebeš zemlju koja Bosne nema» ☺

I dobro, kako je već lagano povećerje opalilo, sjelo se u auto, zahvalilo domaćinu, i pras gas dalje. Jer vremena ja malo, a rodni kraj čeka ☺ Stigli smo kući, bilo je negdje oko 23h, a za dobrodošlicu se potrudio tata koji je izvukao neku rakijetinu koju su kupili usput na proputovanju iz Dubrovnika doma (falući report). Neku rakijetinu od

Mandarine. Grozno kolko me pamcenje služi ☺

I onda malo spavanjac, i budimo se Utorak ujutro, i idemo u grad na Bijelu Kavicu ovaj put ☺ Izadjemo van, a imaš šta vidjet. Umag okupan prolomom oblaka koji nema tendenciju da stane. I tako uz kavu i neke drage ljude, trokutiće Pizze, razmišljalo se razmišljalo, razmišljalo.....

I dosjetilo... Ajmo mi kod Kuma Bojana, da ga vidimo, i da dovršimo neke nerješene poslove sa svadbe, pošto je ostalo nerješeno, ko je tu razbio čašu, a ko pomakao šank ☺
Odlazimo kući, brzopotezno spremanje, ručak, nešto stvari, i gassssssss još 300 km, kao da ih do sad nismo pregazili nekoliko ☺

I tako, mic po mic, stigli smo i u Italiju, kod kuma u kafanicu, prije toga malo odmorili, pregrizli nešto, a onda krenuli i u dobrom ritmu piva i amaro Montenegro nastavili...
Tu se našlo i par pijanih britanaca iz Mančestera, od kojih je jedan došo sa ženom, napio se ko deva, pričao kako je guze svi koji stignu, ali mu je rodila djecu, pa se dero na nju da je kučka jer mu se jebe sa najboljim prijateljem, a onda mene upeglo da mi pokaže kako su mu klinci super i kako su na tatu.....

Srećom, ovi su brzo odustali, a mi smo nastavili lagano do 6.30 ujutro ☺ Shok je bio kad smo shvatili da smo mi još u kafani i slušamo onaj isti Ruzmaariin koji smo pjevali do svadbe, i «Poloomit ću čaše od kristaaaa aaa laaa» koje su bile hit na svadbi i nakon iste, a ljudi prolaze, idu na pijacu, kupuju kruh i mlijeko i kreću na posao. Tu smo se prebacili na spavanje, i tu ćemo zaustaviti ovaj, pretpretposljednji nastavak ovog reporta ☺

Ipak, trebalo je odmoriti, a i bilo bi prenaporno za sve Vas ☺

Do četvrtog dijela, do novih avantura, srdačan pozdrav!
